

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/41/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7624010098
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7624010098.1

Uznesenie

-6-

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Martina Baločka a JUDr. Jána Slovinského, na verejnom zasadnutí dňa 20.mája 2025, v trestnej veci obž. A. B. pre prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 3 Tr.zák. účinného od 6.8.2024 a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 15.10.2024 sp.zn. 4T/14/2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. zamietá odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

-6-

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves bol obžalovaný A. B., uznaný vinným v bode 1/ obžaloby pre prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 3 Tr.zák. účinného od 6.8.2024 a v bode 2/ obžaloby pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v doposiaľ presne nezistenej dobe až do dňa 11. februára 2022 v čase o 2:00 h, kedy došlo k vydaniu veci, v zmysle § 89a ods. 1 Tr. por. , v C. D. E., na Mlynskej ulici, pred obchodným centrom Družba, ako vodič vozidla značky Škoda Fábria, medzinárodného evidenčného čísla 7A82137, neoprávnené a pre vlastnú potrebu prechovával 1 ks nádoby sivej farby s obsahom sušiny zelenej farby, ktoré obsahovalo 332 mg (0,332g) zmesi rastlinného pôvodu s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (ďalej len „THC“) 12,4 % hmotnostných, obsahujúce 41 mg THC, z ktorého množstva je možné pripraviť 1 bežnú jednotlivú dávku drogy schopnú ovplyvniť psychiku užívateľa, 1 žltý plastový obal „kinder vajce“ s obsahom dvoch vrecúšok, pričom celofánové obsahovalo 1 680 mg (1,68g) rastliny konope (Cannabis) s priemernou koncentráciou THC 10,8 % hmotnostných, obsahujúce 181 mg THC, z ktorého množstva je možné pripraviť 3 bežné jednotlivé dávky drogy schopnej ovplyvniť psychiku užívateľa a druhé plastové vrecko 3 180 mg (3,18g) konope (Cannabis) s priemernou koncentráciou THC 9,4 %

hmotnostných, obsahujúce 299 mg THC, z ktorého množstva je možné pripraviť 6 bežných jednotlivých dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, teda dohromady neoprávnene prechovával 5 192 mg rastliny konope (Cannabis), z ktorého množstva je možné pripraviť 10 bežných jednotlivých dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastlina rodu Cannabis (konope) je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok,

2/ dňa 11. februára 2022 v čase okolo 01.50 hod. v C. D. E. po F. po miestnej komunikácii od garážach po parkovisko pred obchodným centrom Družba, po predchádzajúcom požití marihuany a pervitínu, viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky Škoda Fabia, medzinárodného evidenčného čísla 7A82137 (CZ), kde bol po zastavení kontrolovaný hliadkou polície a nakoľko javil známky požitia omamných a psychotropných látok bol vyzvaný, aby sa podrobil odberu biologického materiálu, ktorý mu bol toho dňa v čase o 02.35 hod. odobratý, v ktorom mu bola nameraná koncentrácia 5,59/ml amfetamínu, 169,50 ng/ml metamfetamínu a 3,92 ng/ml tetrahydrokanabinolu (THC), kde v dôsledku kumulatívnych účinkov týchto látok bol v čase jazdy v stave vylučujúcom bezpečne riadiť motorové vozidlo, pričom podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov rastliny rodu konope (Cannabis) sú zaradené do I. skupiny omamných látok, účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) do I. skupiny psychotropných látok a metamfetamín (pervitín) je látkou zaradenou do II. skupiny psychotropných látok,

Bol mu za to uložený podľa § 171 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu mu podmienienečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2, 3 Tr. zák. mu uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 68 (šesťdesiatosem) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. mu uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že konajúci súd sa žiadnym spôsobom nevyrovnal s jeho argumentáciou ohľadom nezákonnosti úkonov vydania vecí a ako aj vykonania odberu biologického materiálu, čím porušil jeho právo na obhajobu ako aj právo na spravodlivý súdny proces. Odvolaním napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za arbitrárny, nezákonný a nepreskúmateľný.

Trestné stíhanie bolo od počiatku začaté na základe nezákonného úkonu vydania vecí, k tomu to záveru ho vedie výpoveď príslušníka hliadky G. H. zo dňa 24.2.2022. 5.10.2022. 11.5.2023. 12.10.2023, ktorý opakovane potvrdil, že najprv sa ho členovia hliadky pýtali, či sa vo vozidle nachádzajú akékoľvek omamné látky a členovia hliadky mali mať podozrenie na ich prítomnosť vo vozidle, čoho dôkazom je aj zápisnica o vydaní vecí zo dňa 11.2.2022. V tejto zápisnici je ako prvé uvedené čo sa má vydať: 1 ks nádoba sivej farby s obsahom sušina zelenej farby (označenie a presný popis vydané veci ako veci dôležitej pre trestné konanie), ďalej je uvedená najprv povinnosť v rámci poučenia vydať veci súvisiace s trestnou činnosťou a až následne uvedené poučenie o tom, že by bol, ako vydávajúca osoba, mohol spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania. Uvedené svedčí o nezákonnosti vydania vecí a taktiež o nezákonnosti svedčí aj úradný záznam hliadky zo dňa, kedy bol kontrolovaný a tieto látky boli vydané. Z tohto úradného záznamu vyhotoveného dňa 11.2.2022 svedkom G. H. a svedkom I. G. vyplýva, že bol bez poučenia vyzvaný, aby uviedol, či sa v predmetnom osobnom motorovom vozidle nachádzajú návykové látky následne mal uviesť, že vo vozidle sa nachádza marihuana v ruksaku čiernej farby, ktorý bol položený na sedadle spolujazdca. Následne ho hliadka v čase 02:00 hod. podľa § 89a ods. 1 zák. č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok vyzvala, aby dobrovoľne vydal omamné a psychotropné látky, čo aj urobil. Z uvedeného vyplýva, že hliadka iniciatívne pátrala a iniciatívne sa ho vypytovala na omamné psychotropné látky, keďže mali mať podozrenie na ich prechovávanie jeho osobou, avšak bez jeho predchádzajúceho poučenia ohľadom možnosti tieto veci nevydať, ak by si tým privodil nebezpečenstvo trestného stíhania a samozrejme usvedčenie z trestnej činnosti, čo nepochybne vydanie drog môže spôsobiť.

V tejto súvislosti si dovoľí opätovne poukázať na rozhodnutie: nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS/561/2021. ktoré prikladá v prílohe, kde sú uvedené obdobné skutkové okolnosti v trestnej veci.

Z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 561/2021-57 z 21.12.2021 z časti IV. Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti, cituje:

..26. Sťažovateľ bol v súvislosti s nálezom dotazovaný (bez predchádzajúceho poučenia o zákaze sebaobviňovania) na to, že či je ochotný nález vydať, s čím súhlasil. Až následne, a teda až potom, ako sa rozhodol dobrovoľne vec vydať, bol pri podpisovaní zápisnice o vydanie veci poučený o svojich právach, teda aj o zákaze sebainkriminácie. Poučenie mu bolo dané aj pri obmedzení osobnej slobody v zmysle § 85 TP. keď mu bolo oznámené, že je podozrivý zo spáchania trestného činu.

27. Zákaz sebaobviňovania je ústavný princíp vyplývajúci z čl. 47 ods. 1 ústavy. Obsahom zásady, podľa ktorej nikto nie je povinný obviňovať seba samého, je, že nikto nemôže byť nútený, aby obviňoval seba samého. Ani verejný záujem na odhaľovaní, stíhaní trestného činu a potrestaní páchatel'a nemôže ospravedlniť taký postup, ktorý zasahuje do samotnej podstaty práva obvineného na obhajobu vrátane práva nebyť nútený obviňovať sám seba (rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach Heaney a McGuinness v. Írsko, sťažnosť č. 34720/97. Jalloh v. Nemecko, sťažnosť č. 54810/00 alebo Saunders v. Veľká Británia, sťažnosť č. 19187/91). Tak. ako ústavný súd poukázal už v uznesení o prijatí veci na ďalšie konanie v situácii, ak štáty Rady Európy pristúpia k invazívnym opatreniam typu domová prehliadka alebo zabavenie veci v záujme získania hmotného dôkazu, musia vo svojom právnom poriadku mať zavedené primerané, ale hlavne dostatočne záruky proti ich zneužitiu (Funke v. Francúzsko, sťažnosť č. 10828/84).

28. Zákaz sebaobviňovania má chrániť obvineného pred bezprávnym donucovaním zo strany štátnych orgánov, a tým prispievať k zaisteniu spravodlivého procesu (R 92/2015). Z toho dôvodu je dôležité, aby policajt predtým, ako vyzve osobu na vydanie veci. podľa § 89a TP túto osobu poučil o zákonnej možnosti neobviňovať sám seba a neprispievať k vlastnému sebaobvineniu z trestnej činnosti (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/1/2013). Postupom podľa § 89a TP bol policajt povinný poučiť sťažovateľa predtým. než vec vydal, o tom. že nemá povinnosť vec vydať, ak by si vydaním veci spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania (III. US 22/2021).

29. Podľa § 8 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZ“) policajt je povinný vykonávať služobný zákrok tak. aby zásah neprekročil mieru nevyhnutnú na dosiahnutie účelu sledovaného jeho služobnou činnosťou. Podľa § 9 ods. 1 zákona o PZ policajt v službe je povinný v medziach zákona vykonať služobný zákrok, ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania. V medených zákonných ustanoveniach je premietnutá ústavná požiadavka vyplývajúca z čl. 2 ods. 2 ústavy, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Z toho dôvodu bolo podstatné, aby sa krajský súd vysporiadal s tým. či policajti mali oprávnenie na zaistenie (vydanie) veci a či postupovali v zmysle § 89a TP. Ak by sa zistilo, že policajtom bola vydaná vec bez predošlého riadneho poučenia sťažovateľa o zákaze sebaobviňovania. ich postup by bol od počiatku nezákonný a zákonný podklad by nemalo ani vykonávanie akýchkoľvek ďalších úkonov zo strany orgánov činných v trestnom konaní.

30. Ústavný súd poukazuje na § 23 ods. 2 písm. b) zákona o PZ. podľa ktorého „Policajt je oprávnený vykonať prehliadku dopravného prostriedku, veci. batožiny a nákladu, ktoré sa v ňom prepravujú, alebo elektronickú kontrolu vozidla prepojením kontrolovaného vozidla so zariadením určeným na kontrolu identifikačných údajov vozidla, pri pátraní po hľadanej alebo nezvestnej osobe, zbraniach, strelive, výbušnínach, omamných a psychotropných látkach, jedoch, prekurzoroch, jadrových alebo iných rádioaktívnych materiáloch, vysokorizikových chemických látkach a vysoko rizikových biologických agensoch a toxínoch a veciach pochádzajúcich z trestnej činnosti alebo súvisiacich s trestnou činnosťou.“ Prípustnosť aplikácie oprávnenia policajta v zmysle citovaného ustanovenia je však podľa názoru ústavného súdu možná len vtedy, ak bol služobný zákrok vykonaný pre účely hľadania alebo pátraní po zákonom vymedzených objektoch. Ak nadobudne policajt presvedčenie, že je potrebné pretransformovať bežnú dopravnú kontrolu na prehliadku pre účely hľadania drog. takúto

možnosť bezpochyby má. Musia však pritom byť dodržané všetky potrebné procesné garancie vrátane poučenia osoby o spôsobe obrany mlčaním. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. 3Toš/7/2008. 5Tdo/47/2010. 5To/21/2010. 1Tdo/13/2011. 2Tdo/37/2011).

31. Senát ústavného súdu teda v postupe polície, ktorý bol verifikovaný aj napádaným rozhodnutím krajského súdu. vidí ústavne relevantný rozpor s namietanými referenčnými normami. Nezákonnosť postupu obstarávania dôkazov neumožňuje, aby boli použité v trestnom konaní, a to z dôvodu, že takýto postup by umožňoval svojvôľu a nezákonnosť. Teória tzv. ovocia (plodov) otráveného stromu (Fruit of the poisonous tree doctrine) sa vzťahuje na úkony vážne zasahujúce do základných práv a slobôd občana. Teória pozná prípady, keď dôkaz, ktorého nezákonnosť je namietaná, má až druhoradý alebo odvodený charakter vo vzťahu k pôvodnému nezákonnému úkonu (zatknutie, prehliadka, výsluch...). Ide napríklad o situácie, keď priznanie je získané až s určitým časovým odstupom alebo usvedčujúca vec je lokalizovaná a vyhladaná až po nezákonnom získaní priznania obvineného.

32. Doktrína „plodov z otráveného stromu“ pochádza z prostredia common law a je konkrétnym prejavom „Exclusionary Rule“, čo je pravidlo, striktne formálne vylučujúce použitie určitých dôkazov získaných štátnymi orgánmi nezákonným spôsobom (nezákonné obmedzenie osobnej slobody a slobody na ochranu súkromia, porušenie zákazu sebaobvinenia štvrtý dodatok Ústavy Spojených štátov). Za metaforickým názvom tejto doktríny stojí sudca- F. F., ktorý ho prvýkrát vyslovil vo veci *Nardone v. Spojené štáty americké* (308 U.S. 338. 341 (1939)). Použitá metafora je zrejma: ak je strom (zdroj dôkazov) kontaminovaný, jeho plody (dôkazy) obsahujú rovnakú kontamináciu a môžu zabiť svojho konzumenta (súd).

33. Aplikácia uvedenej doktríny našla svoj priestor aj v iných jurisdikciách odlišných od USA. Napríklad Najvyšší odvolací súd Juhoafrickej republiky vo svojom rozsudku z 10. apríla 2008 vo veci *Mthembu* (prípád č. 379/2007. [2008] ZASCA 51) uviedol, že svedectvo získané pod nátlakom mučenia musí byť z dôvodu verejného záujmu z dôkazov vylúčené bez ohľadu na to, či takýto dôkaz má vplyv na spravodlivosť súdneho konania. Ak by štát zavrel oči pred spôsobom, ako boli získané predmetné informácie, konanie by bolo „morálne poškvrnené“. Z dlhodobého hľadiska môže mať uznanie dôkazov vyvolaných mučením iba korozívny účinok na systém trestného súdnictva, čoho dôsledkom by bolo ohrozenie integrity súdneho procesu a zneuctenie výkonu spravodlivosti.

34. Rovnako je uvedený princíp etablovaný aj v judikatúre ESLP (napr. *Jalloh v. Nemecko*, sťažnosť č. 54810/00). z ktorej ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti štandardne vychádza. Mierne uvoľnenie v aplikácii tejto doktríny bolo formulované v rozsudku vo veci *Gäfgen v. Nemecko* (sťažnosť č. 22978/05). kde ESLP pripustil možnosť použitia niektorých dôkazov, ktoré boli získané v súvislosti s porušením čl. 3 dohovoru. Uviedol však, že v každej veci je potrebné hodnotiť spôsob získania dôkazu, ako aj závažnosť spáchaného činu. Inak povedané, prípustnosť „problematického dôkazu“ môže byť vyvážená len záujmom na potrestaní páchatela závažného trestného činu. Aj v takýchto prípadoch však existujú typy dôkazov, ktoré nie sú za žiadnych okolností akceptovateľné (priznanie pod ťarchou donútenia), pričom je dôležité, aby, ak sa použijú, ich úloha nebola v konaní zásadná a kľúčová (k tomu pozri *HERCZEG. J. K. otázce použitelnosti protiprávne získaných důkazů: Justičná revue. 62. 2010. č. 3. s. 364-377*).

35. Podstatou popísanej doktríny teda je, že všetky dôkazy, ktoré boli získané nezákonne, musia byť vylúčené, pričom nie je prípustné ani využitie ďalších dôkazov, ktoré boli získané priamo alebo nepriamo, ako výsledok nezákonného zatknutia, prehliadky, výsluchu a pod. (II. ÚS 828/2016). Ich využitie síce vo výnimočných prípadoch možné je, no nesmie ísť o dôkazy nosné. Ústavný súd akcentuje, že samotný dôkaz (hoci aj získaný nezákonne) ešte nie je sám osebe zásahom do základných práv. Povahu problematickú z hľadiska rešpektovania základných práv a slobôd nadobúda až tým momentom, keď sa stane neoddeliteľnou súčasťou skutkovej mozaiky prejednávanej veci. Až vtedy možno dospieť k záveru, že nezákonnosť dôkazu sa negatívne prejavila na chránenej sfére sťažovateľa. Okrem zákonnosti dôkazu je preto nevyhnutné vždy skúmať aj jeho reálny dopad na povahu zásahu do základných práv. pričom ak je tento dopad minimálny, resp. nepodstatný (pretože existuje dostatok iných dôkazov), na to, aby bol sťažovateľ obvinený, odsúdený, resp. vzatý do väzby a pod., potom niet dôvodu zásahový výsledok eliminovať. Povedané poeticky, jed sa z kmeňa reálne musí ostať do plodu. V posudzovanej veci ústavný súd nemá pochybnosti o reálnom dopade nezákonného postupu polície vedúceho k

dôkazu rozhodujúcemu na vznesenie obvinenia, a tým aj na splnenie jednej z podmienok väzby. 36. V kontexte posudzovanej veci ústavný súd konštatuje, že zo zabezpečených dôkazov (najmä svedecké výpovede zúčastnených policajtov) týkajúcich sa neopakovateľného úkonu (zastavenie a prehliadka vozidla) vyplýva, že sťažovateľ mal byť od prvého momentu drogového podozrenia poučený o jeho právach a hlavne o zákaze sebainkrintinácie. To, že napokon bolo výsledkom kontroly povinnej výbavy nájdenie drog v súčinnosti so sťažovateľom, spĺňa presne charakteristiku plodov otráveného stromu. Ústavný súd nevzhladol ani možnosť ustúpiť od tejto doktríny vzhľadom na verejný záujem a závažnosť skutku, keďže ide o dôkaz kľúčový a najvýznamnejší. Z uvedeného dôvodu považuje ústavný súd väzobné stíhanie sťažovateľa za rozporné s označenými referenčnými normami.

36. V kontexte posudzovanej veci ústavný súd konštatuje, že zo zabezpečených dôkazov (najmä svedecké výpovede zúčastnených policajtov) týkajúcich sa neopakovateľného úkonu (zastavenie a prehliadka vozidla) vyplýva, že sťažovateľ mal byť od prvého momentu drogového podozrenia poučený o jeho právach a hlavne o zákaze sebainkrintinácie. To, že napokon bolo výsledkom kontroly povinnej výbavy nájdenie drog v súčinnosti so sťažovateľom, spĺňa presne charakteristiku plodov otráveného stromu. Ústavný súd nevzhladol ani možnosť ustúpiť od tejto doktríny vzhľadom na verejný záujem a závažnosť skutku, keďže ide o dôkaz kľúčový a najvýznamnejší. Z uvedeného dôvodu považuje ústavný súd väzobné stíhanie sťažovateľa za rozporné s označenými referenčnými normami.

37. Policajná hliadka mala hneď potom, ako nadobudla dôvodné podozrenie, že v nimi zastavenom vozidle sa môžu nachádzať omamné a psychotropné látky, ukončiť dopravnú kontrolu a svoj postup prispôbiť požiadavkám TP adresovaným verejným autoritám na účely vyšetrovania trestnej činnosti vrátane zodpovedajúcich úkonov podľa predpisov o Policajnom zbore. Policajt, ktorý mal dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, mal sťažovateľa v zmysle TP riadne poučiť o možnosti zákazu sebaobviňovania podľa čl. 47 ods. 1 ústavy ešte pred samotnou výzvou na vydanie veci. V posudzovanej veci (ako to vyplýva aj zo zápisnice o výsluchu svedka) sa to tak neudialo a sťažovateľ bol o svojich právach poučený až následne pri podpise zápisnice o vydaní veci a následnom obmedzení osobnej slobody podľa § 85 TP."

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 47 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, Každý má právo odoprieť výpoveď, ak by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkej osobe.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. por. , nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. , orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 119 ods. 2 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede namieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k objasneniu veci. Ide teda o fakty, znalosti a skutočnosti, ktoré sa získavajú z dôkazných prostriedkov. Dôkazné prostriedky sú vymenované v tomto odseku. Ide o takmer vyčerpávajúci výpočet, avšak ako prameň dôkazov sa nevylučujú ani iné dôkazné prostriedky. Podmienkou, aby dôkazom mohlo byť naozaj "všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci", je, aby išlo o dôkazné prostriedky získané zákonným spôsobom, t. j. podľa Trestného poriadku alebo podľa iného osobitného zákona. Ustanovenie § 119 ods. 2 Trestného poriadku zahŕňa inštitút použiteľnosti dôkazov, ktorý vo svojej podstate pracuje s dvomi základnými prvkami. Predovšetkým musí byť dôkaz získaný z dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku alebo osobitného zákona a následne musí byť predané konanie použiteľný z hľadiska náležitého objasnenia veci najmä vo vzťahu k prvkom uvedeným v § 119 ods. 1 Trestného poriadku.

V mojej trestnej veci je zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 11.2.2022 bezpochyby zrejmé, že som bol najskôr vyzvaný na vydanie veci podľa § 89a ods. 1 Tr. por. a až následne poučený o zákaze sebaobviňovania.

Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že postup policajtov vykonávajúcich hliadkovú službu, bol v dôsledku chybného postupu pri poučovaní a následnej výzve na vydanie veci, nezákonný. Čo sa týka odberu biologického materiálu, na základe ktorého som mal byť usvedčený zo skutku v bode 2 obžaloby, v tejto súvislosti taktiež vyslovujem pochybnosti o zákonnosti úkonu jednak v rovine tej, že tento úkon nasledoval po nezákonnom vydaní veci a teda po nezákonnom začatí trestného stíhania a jednak poukazujeme na to, že tento úkon mal byť vykonaný dňa 11.2.2022 o 02:35 hod., avšak zápisnica o prehliadke tela bola vyhotovená v čase o 05:15 hod. Zo spisu vyplýva, že k reálnemu odberu biologického materiálu prišlo v čase o 02:35 hod., avšak podľa § 5 ods. 5 písm. a) zákona č. 219/1996 Z. z. o ochrane pred alkoholizmom a o zriaďovaní a prevádzke protialkoholických záchytných izieb, teda ešte pred vykonaním prehliadky tela dňa 11.2.2022, ktorú mal vykonať svedok J. ako poverený príslušník v čase od 05:15 hod. do 05:25 hod. Z predmetnej zápisnice o prehliadke tela ani z iného dôkazu nevyplýva, aby som bol poučený podľa § 289 ods. 2 Tr. por. . Ďalej chce poukázať na rozporné výpovede svedkov, konkrétne príslušníkov hliadky, ktorá realizovala úkon na mieste. Títo striedavo sa nevedeli vyjadriť k požadovaným skutočnostiam, nevedeli uviesť, či som bol poučený, kým som bol poučený, podľa akého ustanovenia, neuviedli znenie poučenia, s ohľadom na časovú súvislosť súvisiacu s vydaním veci, preto považujeme ich výpovede za zmatečné a tieto nemôžu byť odkladom pre odsudzujúci rozsudok. Svedok G. vo svojej výpovedi zo dňa 11.5.2023 uviedol, že ma najprv spolu s kolegom C. vyzvali na odber biologického materiálu a až následne poučili, čo nie je zákonný postup. Vzhľadom na vyššie uvedené pochybnosti, ktoré vyplynuli z výpovedi svedkov, jednak aj z listinných dôkazov, je aj naďalej toho názoru, že mal byť spod obžaloby oslobodený v podľa § 285 písm. a) Tr. por.

Na základe uvedeného možno tento procesný postup a úkon hodnotiť ako nezákonný, pretože takýmto spôsobom prispel k svojmu obvineniu a v dôsledku toho sa takto získaný dôkaz nesmie použiť v konaní. Jeho nezákonné získanie má vplyv aj na zákonnosť ďalších vykonaných dôkazov, ktoré boli vykonané v tejto veci, najmä znaleckého posudku, ktorý bol podaný k veci, ktorá bola predmetom vydania veci dôležitej pre trestné konanie a mal predstavovať dôkazný podklad pre konštatovanie, že mnou vydaná látka bola identifikovaná ako omamná látka (konopa), ktorej neoprávnené prechovávanie v dostatočne účinnej koncentrácii a v množstve, by zakladalo jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Na základe uvedených skutočností bolo bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané, že ak neexistuje žiaden stopercentne presvedčivý, jednoznačný a priamy dôkaz alebo neexistuje ničím nenarušená súvislá reťaz nepriamych dôkazov, nie je možné dospieť k nespochybniteľnému záveru o tom, že sa skutok stal a tým aj o jeho vine. Založiť výrok o vine na dôkazoch získaných nezákonným donútením je neprijateľné a nemožné, preto nemožno dospieť k záveru o nespochybniteľnej vine jeho osoby. Po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že sa vôbec stal skutok, pre ktoré je stíhaný. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, ktoré vyplývajú z dôkazov získaných v súlade so zákonom. Vina musí byť obžalovanému preukázaná bez rozumných pochybností, nepostačuje iba existencia dôvodného podozrenia. Na základe vykonaných dôkazov pri závažných pochybnostiach o skutkových okolnostiach nemožno vyvodiť jednoznačný, nespochybniteľný a presvedčivý záver o tom, že žalovaný skutok sa vôbec stal. Na základe vykonaného dokazovania, mal preto súd vychádzať zo zásady "in d u b i o pro reo" a princípu prezumpcie nevinu, rozhodnúť tak, že by ho podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil k čomu však neprišlo.

Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého výroku o vine ako aj výroku o treste rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 4T/14/2024-368 zo dňa 15.10.2024 a podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) e), f) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a následne vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znova prejednal a rozhodol.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Rozhodnutie prvostupňového súdu, ako aj odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (I.ÚS 141/2004 CR). Odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, ale komplexne, a preto nie je účelom v tomto rozhodnutí znovu podrobne rozoberať a opakovať dôkazy, na ktoré vo svojom rozhodnutí správne a zákonne poukázal okresný súd a s ktorými sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje, bez potreby akéhokoľvek opakovania.

Dňa 23.02.2024 okresný súd rozhodol trestným rozkazom, ktorým uznal obvineného za vinného zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov a taktiež aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 68 (šesťdesiatosem) mesiacov. Zároveň mu súdu uložil aj protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Voči predmetnému trestnému rozkazu podal dňa 04.03.2024 odpor prokurátor okresnej prokuratúry, voči výroku o treste zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel a dňa 08.03.2024 obhajca obvineného.

Následne Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo dňa 10.04.2024, sp. zn. 4T/14/2024 prijal obžalobu prokurátorky Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves, číslo 2Pv 77/22/8810 zo dňa 14.02.2024 podanú na obvineného A. B., nar. XX.XX.XXXX pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., doručení na Okresný súd Spišská Nová Ves dňa 14.02.2024, vec vedená pod sp. zn. 4T/14/2024.

Po prijatí obžaloby okresný súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.07.2024 obžalovaný neurobil žiadne vyhlásenie. Využil svoje právo a vo veci nevypovedal. Na hlavnom pojednávaní bola preto prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, kde spáchanie skutku v podstate potvrdil keď uviedol, že sa policajtom priznal, že má pri sebe marihuanu a že užil pervitín aj marihuanu.

Je potrebné skonštatovať, že obžalovaný je v napadnutom rozsudku hodnotený na základe dostupných a vykonaných dôkazov, plne v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. To znamená, že okresný súd vychádzal z výpovedí svedkov, znaleckého posudku znalkyne MVDr. Lýdie Slosarčíkovej a MUDr. Henriety Hollovej, znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Košice, zápisnicami a to o vydaní veci, o prehliadke motorového vozidla a o prehliadke tela, charakteristiky obžalovaného a jeho pomerov a ďalej z odpisu registra trestov a z výpisu ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Informácie vyplývajúce z uvedených listinných dôkazov sú taktiež konkretizované rovnako v dôvodoch napadnutého rozsudku, a preto ich nie je potrebné znovu opakovať v tomto rozhodnutí. Taktiež okresný súd bral do úvahy aj doterajšie správanie obžalovaného, príčiny, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie, v ktorom žije a či sa v minulosti obžalovaný dopustil takéhoto alebo iného protiprávneho konania.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku teda postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce

význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanoveniami § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Okresný súd zavinenie obžalovaného aj správne zdôvodnil. Správne a v súlade so zákonom zistený skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného správne kvalifikoval ako prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 3 Tr. zák. (s poukazom na novelu Trestného zákona účinnú od 06.08.2024) a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný neoprávnené prechovával omamnú látku konope v malom množstve a vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a naplnil tak skutkovú podstatu prečinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 3 Tr. zák. a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. tak po stránke objektívnej ako aj subjektívnej.

Taktiež správne okresný súd pri rozhodovaní o treste vychádzal zo základných zásad pre ukladanie trestu tak, ako sú uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zák. a účelu trestu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd v súlade so stavom veci a zákonom priznal obžalovanému jednu prirážajúcu okolnosť, a to konkrétne, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.). Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. nezistil.

Nakoľko obžalovaný spáchal dva trestné činy, okresný súd mu správne uložil úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák., podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný (podľa § 171 ods. 3 Tr. zák.).

Krajský súd sa stotožnil aj s odôvodnením okresného súdu a to, že hoci trestná sadzba prečinu podľa § 171 ods. 3 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 je v rozmedzí od 6 mesiacov až 3 rokov a trestná sadzba pôvodne žalovaného prečinu podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. účinného do 05.08.2024 bola v rozmedzí od 0 do 2 rokov, súd neukladal trest podľa starého Trestného zákona, hoci sa trestná sadzba javí priaznivejšia, avšak novela Trestného zákona priniesla zmeny aj čo sa týka výšky ukladania trestov a zohľadňovania prirážajúcich a poľahčujúcich okolností, kedy pri starom Trestnom zákone pri prevahe prirážajúcich okolností bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3, avšak túto povinnosť nový Trestný zákon neukladá a preto ukladanie trestu podľa nového Trestného zákona je pre neho priaznivejšie.

Trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov aj podľa krajského súdu zodpovedá všetkým zákonným kritériám pre ukladanie trestu uvedeným v § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4. Tr. zák., podľa ktorých treba zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenia páchatela spoločnosťou, trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo i len najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby. Takýto trest krajský súd považuje za primeraný a spravodlivý.

Krajský súd si osvojil aj výrok o treste zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 68 (šesťdesiatosem) mesiacov z napadnutého rozsudku, nakoľko ide o trestný čin na úseku dopravy a navyše pod vplyvom marihuany a pervitínu, kedy obžalovanému bola nameraná koncentrácia 5,59/ml amfetamínu, 169,50 ng/ml metamfetamínu a 3,92 ng/ml tetrahydrokanabinolu, ktorý mu okresný súd bez zohľadnenia priťažujúcich okolností, avšak nakoľko už bol za trestný čin podľa § 289 Tr. zák. odsúdený, obligatórne uložil v hornej polovici trestnej sadzby v ods. 2 (s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Litoměřice).

Výška uloženého trestu zákazu činnosti je aj podľa názoru krajského súdu adekvátne k povahe skutku, k osobe obžalovaného, s poukazom na všetky vyššie už uvádzané skutočnosti a to svedčiace v prospech, ako aj v neprospech obžalovaného.

Krajský súd je toho názoru, že na splnenie účelu tzv. generálnej prevencie postačuje uloženie kombinácie podmieneného trestu odňatia slobody a trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlo. Nejde o kriminálnu osobu, na ktorú by bolo potrebné pôsobiť prísny sankciami. Uložený podmienený trest odňatia slobody a zákaz činnosti, sú podľa názoru krajského súdu dostatočne prísne a sú spôsobilé splniť účel tzv. individuálnej prevencie.

Vzhľadom k vyššie uvedenému krajský súd dospel k záveru, že uloženie kombinácie podmieneného trestu odňatia slobody a trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlo sú plne spôsobilé viesť obžalovaného ku sebareflexii v zmysle eliminácie prípadných sklonov k porušovaniu záujmov chránených ustanoveniami § 171 Tr. zák. a § 289 Tr. zák. Zároveň toto odsúdenie pre obžalovaného znamená dôraznú výstrahu pred ďalším porušením záujmu chráneného uvedenými ustanoveniami Trestného zákona, ktoré by v budúcnosti u neho mohlo viesť napríklad aj k nepodmienenému trestu odňatia slobody.

Okresný súd v napadnutom rozsudku bez ďalších pochybností správne zdôvodnil aj uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou. Okresný súd pritom vychádzal zo znaleckého posudku MUDr. Henriety Hollovej, ktorá bola pribratá do konania zákonným spôsobom a ani krajský súd nemá dôvod pochybovať o záveroch tohto znaleckého posudku.

Záverom krajský súd poznamenáva, že čo sa týka argumentácie obžalovaného, ktorá sa týka v podstatnom rozsahu zákonného vydania veci, a teda omamnej a psychotropnej látky a to bez predchádzajúceho poučenia o zákaze sebaobviňovania, zákonnosť tohto postupu je preukázaná vykonaným dokazovaním okresného súdu, ktorý konštatoval, že nielen pred samotným vydaním veci, ale pred každým procesným úkonom bol obžalovaný riadne poučený v zmysle ustanovení Tr. por. a v tejto súvislosti poukázal na konkrétne listinné dôkazy, ako aj výpovede svedkov, ktoré preukazujú pravdivosť.

Z uvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

-6-

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný

prostriedok nie je prípustný